

Inèdit publicat

El *Diccionari de la literatura catalana* diu que el premi Ausiàs March del 1997, *Cercles de la mirada*, de Vicent Alonso, es publica el 1996. Si el premi de poesia es concedeix a una obra inèdita, no es pot haver publicat l'any anterior. En efecte, *Cercles de la mirada* s'edita el 1998, no pas el 1996.

Mosques mortes d'avorriment!

Un personatge d'*El cementiri de Praga* diu que els pastissers alemanys fan servir un sistema nou per a eliminar les mosques, les tires de paper untat amb melassa. Les mosques, atretes per la melassa, són capturades per la cinta i hi moren d'inanició ("inedia") o bé s'ofeguen quan el pastisser llença la tira plena de mosques al canal. Per a la traductora de Random House Mondadori, Carme Arenas, no moren pas d'inanició, sinó d'avorriment! Els italians utilitzen l'expressió figurada *morire d'inedia* quan volen expressar que es moren d'avorriment o de fàstic, però quan la fan servir tothom sap que no s'hi moren pas de debò, que l'avorriment no mata.

Dos i un fan dos

La nota de Proa que apareix a la solapa de *L'acabadora*, de Michela Murgia, diu que l'escriptora ha publicat *Il mondo deve sapere* i *Accabadora*, i que ara és a punt d'aparèixer "la seva segona novel·la: *Ave Mary*". El redactor podria dir, com deia aquell, que a la vida hi ha tres menes de persones, els que saben comptar i els que no en saben.

Determinació embriagada

El DIEC2 manté que l'adjectiu *gat*, en el sentit d'embriac, només es pot usar, quan ha d'anar precedit per un article, amb l'article determinat: "agafar el gat, tenir el gat". Si haguessin llegit l'Alcover-Moll haurien vist que es fa servir preferentment amb l'article indeterminat: "tenir o portar o dur un gat", "portar un gat com un temple".

Editorial Barcino divulgarà els clàssics amb adaptacions al català modern fetes per escriptors

Editorial Barcino ha decidit de divulgar els clàssics del seu fons amb adaptacions al català actual elaborades per escriptors actuals. La decisió respon a la voluntat de rescatar un dels propòsits que tenia Josep Maria de Casacuberta quan va fundar l'editorial el 1924, en plena dictadura de Primo de Rivera, propòsit que havia quedat oblidat amb el temps, en favor de les edicions erudites destinades als filòlegs i als especialistes en estudis romànics.

L'editorial que ara aixopluga la Fundació Lluís Carulla portarà a terme aquest objectiu a través de la col·lecció "Tast de Clàssics". El primer títol ja és al carrer.

Es tracta d'una antologia de la poesia occitanista del valencià Jordi de Sant Jordi que el poeta Carles Duarte ha traslladat al català actual. El lector hi pot confrontar la versió original amb l'adaptada i, d'aquesta manera, tornar a la veu del poeta quan ha copiat del tot el vers, i amb facilitat.

No cal dir que en molts casos, el català actual i l'antic, per molt occità que sigui, és el mateix. Un exemple entre molts: Jordi de Sant Jordi: "Sovint sospir, dona, per vós de lluny." Carles Duarte: "Sovint, senyora, de lluny sospiro per vós."

Segons Joan Santanach, coordinador de l'Editorial Barcino, s'ha pretès que els autors actuals dialoguin amb els antics, i que el lector vegi que la distància entre l'un autor i l'altre no és tan profunda com es pot pensar.

L'antologia consta de divuit poemes, es titula *Jordi de Sant Jordi Poesia*, fa 134 pàgines i s'obre amb una breu notícia de l'autor signada per Carles Duarte. El llibre té format de butxaca.

A més de poeta, Carles Duarte és director de la Fundació Lluís Carulla i ha volgut encarregar-se del primer títol de la nova col·lecció per a mostrar als altres escriptors que col·laboraran en el projecte el tipus d'adaptació que es desitja, i així fixar el model de la col·lecció. Es tracta, proposa Duarte, de fer transparent el text antic, de fer-lo entenedor al lector actual, mantenint-ne l'ànima, el sentit i la cadència.

"Tast de Clàssics" publicarà quatre llibres, aquest 2011. El segon serà una antologia de la poesia d'Ausiàs Marc i apareixerà abans de l'estiu. L'adaptador no en podia ser ningú més que el poeta que més l'ha estudiat, Josep Piera. El tercer serà *El somni*, de Bernat Metge, en adaptació d'Alba Dedeu (Granollers, 1984), l'escriptora que ha obtingut el darrer premi Mercè Rodoreda de narracions amb el seu primer llibre, *Gats al parc* (Proa). I el quart, la *Vida de Jesucrist*, d'Isabel de Villena, en versió de Marta Pessarrodona. A partir del 2012, el ritme serà de dos títols l'any.

Amb "Tast de Clàssics", la Fundació Lluís Carulla reforça l'acció divulgadora de promoció dels autors catalans antics iniciada amb la creació del grup Amics dels Clàssics, que ja compta amb 4.800 persones.

Finalment, "Tast de Clàssics" és una acció reivindicativa "estrictament literària", no pas filològica, conclou Joan Santanach.

Carles Duarte, director de la Fundació Lluís Carulla, i Joan Santanach, coordinador de l'Editorial Barcino.